ja ütles wiimaks: „Ei mina küll see ei ole; sest m'ul on ilus kuub ja hääd pükſid, aga sellel on wana katkend wamus ja räbalad pükſid. Ei mina küll see ei ole!" — Korraga tulid t'ale t'a wiiekopikatükid meele ja nüüd katsus t'a taskud läbi, aga oh imet — need olid tühjja täis. — „Tõeste mina see ei ole!" — ütles ta wihaga, — „minul oli kolm hiilgawat raha taskus." — Kui t'a nüüd nõnda kahes mõttes iseenese päraſt oi, tuli putesnik, tabas t'aſt kohe kinni ja ütles: „Oota, oota s'a kelm, olen m'a s'u ometi kord kätte saanud! Juba sulle ripub ammugi köis wõllas walmis." Totter karjus, nagu siga aea wahel ja ütles: „Mina see ei ole, minul on ilus uus kuub, hääd nahkpükſid ja kolm uut wiiekopika tükki taskus; seepäraſt laſe minu lahti!" „Ja, jah s'a teed aga nüüd eneſe lolliks; sina oled jah meie linnas kõige suurem maſunrik; tule aga kaasa! — ütles putesnik. Nüüd wiidi totter kohtu ette. Kohtunik pani prilli nina pääle, waatas siis protokolli raamatusse ja ütles: „Wana räbal wamus seljas?" — Õige! — Räbalad pükſid jalas? — Õige! — see t'a on; homme peab t'a wõllas rippuma!" „Ah!" — kisendas totter, — „mina see ei ole, minul on ilus kuub seljas ja ilusad pükſid jalas." — Kohtunik wihastas ja ütles: „Sina kelm räägid, kui olekſid s'a

loll; seisad ometi räbala kuue ja pükste sees minu ees ja waidled wastu, et sinul olla ilus uus kuub ja hääd pükſid! — Keldrisse kelmiga!" — Nüüd weeti totter raekoja keldrisse.

Totri riete waras oli ühe trahteri isandaga kaunis tut'waks saanud ja ühel pääwal, kui ta sääl olnuud, arwand ta selle rahakukru oma olema ja pistnud oma tasku; aga ennem, kui sellega pühkima saand panna, taband trahteri isand ta kinni ja kelm pandud ka sennasamasse keldrisse, teine poole seina.

Waene totter aga ei saanud kogu öö mitte sillma kinni; sest t'a kartis wõllas rippumist enam kui hamba walu. Kui t'a nüüd õhkas ja oma elu kurtis, siis astus üks wäike hall mees t'a juure ja ütles: „Mina olen wõlla-waim, m'a tahan sind aidata." — Siis tähendas ta sõrmega seina pääle ja ütles: „Teine pool seina on sinu ilusa kuue ja hääde pükste waras ja kõik s'u asjad on weel t'a kääs" j. n. e.

Totter aeas seda kuuldes silmad pungi ja ütles siis: „Oot', oot' sa kelm, küll ma sulle tahan näidata!" — Teisel homikul palus ta, et kohtuniku ette saaks wiidud ja sellele ta köneles siis oma kuue, nahkpükste ja kolme hiilgawa raha elukäiki ja ütles siis et nende waras ka sealsamas keldris istuda.